

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

ze skargi pozwanej

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 marca 2006 r.,

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko E. Z.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 kwietnia 2007 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 października 2006 r.,

1) oddała zażalenie

2) nie obciąża pozwanej kosztami postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Pozwana E. Z. wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 marca 2005 r., oddalającym jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 14 lipca 2005 r., którym uchylony został nakaz zapłaty wydany z powództwa A. K. w postępowaniu nakazowym w części dotyczącej kosztów procesu ponad kwotę 10 725 zł i w tym zakresie powództwo zostało oddalone.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 października 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę. W uzasadnieniu wskazał, że pozwana oparła skargę na podstawie z art. 403 § 2 k.p.c., przedstawiając jako nowe okoliczności faktyczne i środki dowodowe, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy i z których nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu: pismo Centralnego Ośrodka Informatyki Statystycznej w W., protokół rozprawy apelacyjnej w prawomocnie zakończonej sprawie, kserokopię zaświadczenia o wpisie do ewidencji gospodarczej ujawnioną przez powoda na tej samej rozprawie apelacyjnej, a także pismo Urzędu Gminy N. Skarżąca wywodziła przy tym, że wszystkie te dokumenty świadczą o „nieistnieniu” formalnym powoda jako przedsiębiorcy pod firmą P. A. K., co w konsekwencji prowadzi do wniosku, że prawomocny wyrok został wydany na rzecz podmiotu, któremu nie przysługiwała zdolność procesowa i sądowa, a zatem postępowanie, w wyniku którego został on wydany, było dotknięte nieważnością.

Sąd Apelacyjny zauważył, że art. 403 § 2 k.p.c. daje stronie żądającej wznowienia postępowania możliwość powoływania się wyłącznie na te okoliczności i dowody, które w trakcie prawomocnie zakończonego postępowania istniały, ale poza tym postępowaniem, nie były zatem objęte zgromadzonym materiałem dowodowym. Ponadto muszą one być tego rodzaju, aby powołanie ich mogło mieć wpływ na wynik sprawy. Żadna z tych okoliczności nie zaistniała w przedmiotowej sprawie; powoływane okoliczności nie mają znamienia nowości, albowiem były one pozwanej znane i powoływane w toku postępowania. Co więcej, powodem jest osoba fizyczna prowadząca jednoosobowo działalność gospodarczą, której w świetle art. 64 § 1 i art. 65 § 1 k.p.c. przysługuje zdolność sądowa i procesowa, bez względu na powoływany przez pozwaną fakt nieodnotowania wpisu

przedsiębiorcy o firmie P. A. K. w urzędowych rejestrach i ewidencjach. W tym stanie rzeczy, skoro powoływana w skardze podstawa wznowienia w rzeczywistości nie istniała, skarga o wznowienie postępowania zasługiwała na odrzucenie na podstawie art. 410 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżąca podniosła zarzut niezastosowania art. 401 pkt 2 k.p.c. w sytuacji, w której strona powodowa nie posiada legitymacji czynnej do występowania w procesie, w uzasadnieniu wskazując m.in. na fakt, że w dacie wytoczenia powództwa powód nie figurował w ewidencji działalności gospodarczej gminy N. Na tej podstawie wnosiła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi na zażalenie pełnomocnik powoda wnosił o jego oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odrzucenie skargi o wznowienie postępowania było zasadne, ostatecznie jednak z innych przyczyn, niż zostały wskazane w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c., który poprzez odesłanie z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 391 k.p.c. ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym, za podstawę orzeczenia należy brać stan istniejący przed jego wydaniem. Stan ten zaś jest inny, niż istniejący w chwili wydania zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z art. 399 § 1 k.p.c., można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Prawomocny wyrok sądu drugiej instancji może być jednak także zaskarżony skargą kasacyjną, chyba że dopuszczalność skargi kasacyjnej jest wyłączona z mocy art. 398² k.p.c. Może zatem powstać sytuacja, w której nastąpi swoisty zbieg nadzwyczajnych środków zaskarżenia, jeżeli strona, tak jak miało to miejsce w sprawie niniejszej, wnieśli (pomimo zasadniczych różnic w zakresie podstaw tych środków) zarówno skargę o wznowienie postępowania jak i skargę kasacyjną. Nie można nie uwzględnić, przy rozpoznawaniu tych skarg, wyniku postępowania wywołanego ich

wniesieniem. Należy zatem zwrócić uwagę, że wyrokiem z dnia 2 lutego 2007 r. Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 7 marca 2006 r. i odrzucił apelację. Tym samym nie istnieje już wyrok, od którego skarżąca wniosła skargę o wznowienie postępowania. W tej sytuacji skarga o wznowienie postępowania została wniesiona od nieistniejącego orzeczenia, wobec czego podlega odrzuceniu. Ostatecznie zatem zaskarżone zażaleniem postanowienie, którego przedmiotem było odrzucenie skargi o wznowienie postępowania, okazało się, jakkolwiek z innych przyczyn, uzasadnione.

Na marginesie należy zwrócić uwagę, że w uzasadnieniu wyroku z dnia 2 lutego 2007 r., IV CSK 358/06, Sąd Najwyższy wskazał na zasadniczą wadliwość wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 14 lipca 2005 r., który uchylił częściowo wydany w sprawie nakaz zapłaty i w tym zakresie powództwo oddalił, nie rozstrzygnął natomiast w pozostałej części o sprzeciwie pozwanej, nie orzekł bowiem, czy w pozostałej części nakaz zapłaty utrzymuje w mocy. Sąd Najwyższy wskazał też, że obecnie dalsze postępowanie w sprawie, wobec rozpoznania skargi kasacyjnej, nie może się już toczyć. Niezależnie jednak od tego, czy możliwe było ewentualne skorzystanie przez stronę skarżącą z możliwości złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzupełnienie wyroku Sądu Okręgowego przez rozstrzygnięcie jej wniosków zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty, okoliczność ta nie ma znaczenia przy rozstrzyganiu kwestii dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 2 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.